

řízení škola ta ještě povolena a zřízena nebyla. Tento názor však jest dle shora vylíčeného nesprávný a bylo proto nař. rozhodnutí v celku zrušiti podle §u 7 zák. o ss.

Č. 2425.

Školství: * Bydlení správce veřejné školy obecné, požívajícího naturálního bytu, může býti podle okolností ohroženo ve smyslu § 7 zákona z 3. dubna 1919 č. 189 Sb. nuceným nájmem části bytu, třebas i po záboru zbude minimální výměra, na kterou podle zákonů zemských o právních svazcích učitelstva má nárok.

(Nález ze dne 2. června 1923 č. 9675).

Věc: Adolf M. v Mor. Chr. (adv. Dr. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o nucený nájem pokoje.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím byl, aby se zabezpečilo umístění české občanské školy v M. Ch., převzaté 1. ledna 1921 podle §u 2 zák. z 9. dubna 1920 č. 292 Sb. do správy min. škol. podle §u 7 zák. z 3. dubna 1919 č. 189 Sb. a z 9. dubna 1920 č. 292 Sb. vysloven nucený nájem třetího pokoje bytu správce německé obecné školy ve smyslu protokolu z 20. dubna 1922. K tomuto rozhodnutí vedla úvaha, že bydlení správce německé školy nebude ohroženo zábořem, poněvadž správce školy bude míti ještě 2 pokoje, na něž má nárok; přebytečný nábytek bude lze umístiti dílem v těchto místnostech nebo na půdě.

O stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost podává toliko správce německé školy jakožto uživatel bytu, z něhož jedna místnost byla nuceným nájmem zabrána, nikoli však škola nebo školní obec anebo právní zástupce jejich, místní školní rada. Vzhledem k tomu netřeba se v tomto případě zaměstnávatí námitkou stížnosti, vytýkající, že veřejnému účelu věnovaná místnost v budově školní může býti podrobena nucenému nájmu toliko tehdy, jestliže škola dotčená jest zrušena nebo se svolením školského úřadu jinde umístěna anebo jestliže místnosti té nepotřebuje; neboť námitka tato, sledující práva školy pokud se týče bránící se proti porušení práv školy na užívání jejích místností, mohla by s úspěchem býti uváděna toliko školou resp. školní obcí po případě i vlastníkem budovy, nikoli však pouhým uživatelem bytu.

V dalších námitkách uvádí stížnost, že podle §u 7 zák. z 15. července 1914 č. 48 z. z. má st-l jako správce obecné školy nárok na byt skládající se alespoň ze dvou pokojů, kuchyně a příslušenství, nemá však dva pokoje a kuchyň, nýbrž toliko kuchyň, pokoj a dva kabinety, které vznikly toliko přepažením kuchyně a že uvedená výměra bytu jest ostatně minimální, dále že věc nutno posuzovati podle zákona o mimořádných opatřeních bytové péče z 11. července 1922 č. 225 Sb., podle jehož §u 8 má st-l nárok na kuchyň a 4 pokoje, takže nucený nájem jednoho ze tří pokojů je vyloučen, leč by st-li byla opatřena místnost náhradní.

Těmito námitkami stížnost v podstatě tvrdí, že zábořem jedné místnosti ohroženo jest bydlení uživatele bytu.

Podle §u 7 zák. z 3. dubna 1919 č. 189 Sb. jest ovšem — podle právního názoru vysloveného v opětných nálezech tohoto soudu — nucený nájem oné místnosti možný toliko tehdy, není-li jím ohroženo vlastní bydlení st-le, jakožto oprávněného uživatele oněch místností.

Žal. úřad podle znění nař. rozhodnutí vycházel ze závěru, že bydlení st-lovo nuceným nájmem ohroženo není, poněvadž i pak bude míti ještě 2 pokoje, na něž má nárok a přebytečný nábytek lze umístiti dílem ve zbývajících místnostech, dílem na půdě. Podle protokolu o místním řízení, kterého se nař. rozhodnutí dovolává, skládá se rodina st-lova kromě něho z jeho choti a vnuka, a má st-l byt sestávající z kuchyně, jednoho velkého pokoje a dvou menších pokojů, z nichž právě jeden byl stížen nuceným nájmem.

Podle zákona z 15. července 1914 č. 48 z. z. má st-l nárok na naturální byt sestávající alespoň ze dvou pokojů a kuchyně.

Podle předpisů jak bývalého zákona o zabírání bytů obcemi z 30. října 1919 č. 592 Sb., tak i nového zákona o opatření bytové péče z 11. července 1922 č. 225 Sb. činí přípustná výměra bytu st-lova vzhledem k počtu členů jeho domácnosti tři pokoje a kuchyň. Třebas tedy podle uvedeného zemského zákona by st-l musil se v poměru k vydržovatelům školy spokojiti s bytem o dvou pokojích a kuchyni, pokud se týče kdyby měl jen takový byt, nemohl by uplatňovati nárok na další třetí pokoj, tedy nelze vzhledem k uvedeným předpisům cit. zákonů důvodně tvrditi, že st-l, kterému byt o třech pokojích a kuchyni byl příslušným činitelem přiznán a který bytu takového také od let užívá, nebyl vzhledem k rozsahu své rodiny ve svém bydlení ohrožen ztrátou jednoho pokoje, a to tím spíše když by, jak nař. rozhodnutí samo udává, zařízení v zabíraném pokoji se nalézající z části bylo nutno umístiti mimo byt na půdě.

Závěr žal. úřadu shora uvedeného obsahu zakládá se tedy na nesprávném právním názoru a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle §u 7 zák. o ss.

Č. 2446.

Školství. — Učitelstvo: I. * I po vydání zákona z 23. května 1919 č. 274 Sb. platí co do podmínek pensionování učitelstva veřejných škol národních a co do řízení za účelem pensionování předpisy zákonů zemských o právních svazcích učitelstva toliko se změnami paritním zákonem výslovně uvedenými. — **II.** Jak jest postupovati při pensionování učitele pro těžké vady tělesné nebo duševní?

Administrativní řízení: Je vadou, nevyčerpá-li úřad rekursní námitky rekursu?

(Nález ze dne 2. června 1923 č. 9676).

V ě c: Luisa N. v J. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o pensionování.